



SOLOŠNICKÝ SPRAVODAJ



Ročník I | číslo 3/2021 |december| nepredajné

V tomto školskom roku sa deti z našej materskej školy zapojili do celoslovenskej výtvarnej súťaže. V areáli MŠ sa začala stavať altánok, oslávili aj Deň materských škôl. O aktivitách v materskej škole sa viac dočítate na str. 4.

Loglift je len jednou z disciplín, strongman šport ich obsahuje veľa. Ťahanie/priťahovanie kamióna, dvíhanie auta, prevracanie pneumatík a ďalšie. Martin Lovíšek rozpráva o športe aj o zisku bronzu na svetovom pohári na strane 5.

23. októbra sa v obci Selošnica uskutočnilo medzinárodné podujatie svetového rankingu „Slovenský trailový víkend“. Pretekov sa zúčastnilo cca 100 pretekárov zo 14 krajín Európy. Organizátor píše na str.11.



foto: Alena Tomášová

Darovať a byť obdarovaný

Každý z nás už v živote niečo daroval a každý z nás bol v živote obdarovaný. Na darčeky sa asi najviac tešia deti, no videla som mnoho dospelákov, ktorí kričali či skákali od radosti pri rozbalení darčeka. Áno byť obdarovaný vytúženým darčekom je veľmi, veľmi príjemné. Okrem príležitostných darčiek majú niektorí ľudia šťastie, pretože sú obdarovaní rôznymi talentami. Hudobným, športovým, niekoho silnou stránkou je logické myslenie, iného zase zručnosť. A sú aj takí ľudia, ktorí majú talentov či silných stránok viac. O tých si mnoho ľudí myslí, že sa narodili pod šťastnou hviezdou. Pravdou však je, že každý z nás bol pri narodení obdarovaný a má na niečo talent. Áno, každý. Len niektorí ľudia ho v sebe ešte nenašli, neobavili. Áno, byť obdarovaný je veľmi milé a príjemné. A pri talentoch, ak ich vieme uplatniť, aj užitočné.

No je tu niečo, čo nám je ešte milšie, čo nás naplní hlbším šťastím a radosťou. Stáva sa to, keď sme v pozícii darcu. A nie je pritom vôbec dôležité, či ideme darovať niečo veľmi drahé, alebo je darček celkom zadarmo. Dôležité je, že urobí druhého šťastným.

Blížia sa Vianoce. Všetci sme akýmisi hľadáčmi. Hľadáme a vyberáme darčeky pre svojich blízkych a veríme, že im s nimi urobíme radosť. Sme schopní stráviť veľa času v obchodoch či na internete, nenápadne zisťujeme, čo by ich potešilo, po čom túžia. Je pre nás dôležité robiť radosť iným a preto tomu venujeme nielen veľa času, ale aj peňazí.

V Sološnici sme mali v uplynulom roku viacero možností niečo darovať. Zapojili sme sa do pôstnej polievky, materiálnej aj finančnej pomoci pre Moravu, zbierky oblečenia pre združenie Depaul, okuliarov, aj do vianočných darčiekov s názvom „Koľko lásky sa zmestí do krabíčky od topánok“. Viaceri darovali peniaze na most v Mláke, či na opravu oltára v našom kostole. Prostredníctvom FB skupiny „Sološnica darujem, vymením, výhodne predám“ sledujeme, akí štedrý sú mnohí naši občania, ktorí darujú to, čo ešte môže slúžiť niekomu inému. Tiež je medzi nami významná skupina darcov, ktorí sa delia o to najvzácnejšie, čo majú – o krv. Vraj ak im choroba zabráni pustiť žilou, cítia sa nešťastní. Z medicínskeho hľadiska je totiž darovanie (nielen) krv určitou formou závislosti a daný smútok je abstinenciým príznakom. Po každom darovaní totiž darcu zaplavia endorfíny. Keď prestanú krv darovať, hormóny šťastia im jednoducho chýbajú.

Milí čitatelia, objavujeme v sebe talenty a naučme sa ich používať a kľudne aj využívať. A popritom budme dlhodobo závislí na páchaní dobra. Celý rok, nielen na Vianoce. Potom budú Vianoce častejšie, nielen raz do roka.

Anna Čermáková, starostka

ADVENT JE TU...

Čas plynie ako rieka. Nedá sa zastaviť. A tak tu máme predvianočné obdobie so svojim čarovným adventom.

Prvá adventná neďeľa je aj začiatkom nového cirkevného roka.

Tí, ktorí nachádzajú Cirkev po svojom obrátení, žasnú nad krásou, čarom a pestrosťou jednotlivých liturgických častí cirkevného roka. Každá časť má svoju myšlienku, svoje melódie, hymny, svoju symboliku. A tak je isté, že praktizujúci katolíci v cirkevnom roku zažívajú vždy niečo nové. V kolobehu času je vytrhnutý zo všednosti.

V advente prežívajú očakávanie a túžbu po spase, vo vianočnom období radosť z narodenia Božieho Syna, v pôste svoje životné kríže spája s utrpením Pána, vo veľkej noci sa naplnia triumfom Kristovho vzkriesenia, v svätodušných sviatkoch zasa istotou, že Boh je s nami a neopúšťa nás.

Iste, Boh je s nami aj teraz, keď musíme prinášať obetu počas zákazu vychádzania a v prejavoch viery musíme byť vynaliezaví. Našťastie, máme katolícku televíziu a katolícke rádio. Tieto nám účinne pomôžu duchovne prežívať aj tohtoročný čas adventu.

Vynikajúci český moderátor a veriaci kresťan Marek Eben, vo svojej útlej knižôčke – „Myšlienky za volantom“ – hneď v prvej kapitole opisuje príbeh, ako ho otec učil šoférovať. Vtedy autá neboli tak technicky dokonalé a po naštartovaní sa museli nechať nahriať. Na otázku ako dlho má auto nechať nahrievať, dostal od otca odpoveď: „Na dĺžku jedného otčenáša“. Marek Eben končí príbeh: „Myslím, že kedyby si každý fidič dal jeden otčenáš než vyjde, vypadalo by to na silničník daleko lepšie“.

A tak nezabudnime na ten svoj otčenáš a ešte k tomu niečo pridajme z duchovného pokladu Cirkvi, aby na cestách nášho života to vyzeralo oveľa lepšie ako doteraz.

Požehnaný advent a potom vianočné sviatky praje
Imrich Dočolomanský, duchovný v Sološnici.

VIANOČNÉ PEČENIE - kde sú jeho začiatky?

Vianoce bez medovníkov, oblátok či linečných koláčov si v našich domácnostiach nevieme predstaviť. Už antickí kuchári pripravovali pečené sladkosti, aby si uctili významnú udalosť. Napríklad v starovekom Ríme piekli medové koláče ako obetu bohom, pretože med a jeho liečivé účinky sa považovali za boží dar. Ako prvý sa s Vianocami začal spájať medovník, ktorý pripravovali mnísi v kláštore v nemeckom Norimbergu.



V škôlke sa buduje altánok

V septembri sa na stretnutí rodičov pri MŠ v Sološnici odsúhlasilo použitie 2% z daní na výstavbu altánku exteriérovej učebne. Jedna mamička z našej materskej školy zhotovila návrh a podkaldy pre stavebný úrad. Po prijatí povolenia sa sponzorský zrealizovali výkopové práce. Dvaja rodičia detí z našej materskej školy zabetónovali pätky umiestnené pod nosnými stĺpkami. V ďalšom kroku čakáme na zhotovenie drevenej konštrukcie a zastrešenia, ktoré by malo byť urobené ku koncu roka. Zároveň chceme poďakovať rodine, ktorá nám darovala súpravu dreveného záhradného sedenia pre deti. V MŠ by sme chceli deti viesť k pozitívnemu vzťahu k prírode, zábavnou formou ich oboznamovať s prácami v záhrade, preto aj naše aktivity smerujú viac do exteriéru MŠ.

Október mesiac úcty k starším

V mesiaci október sme sa v našej materskej škole venovali téme „Moji starí rodičia“. Rôznymi aktivitami sme sa snažili budovať úctu k starším. Deti vyjadrovali svoju lásku k starým krásnymi kresbami. Rozprávali, čo najradšej so starými rodičmi robia. Deti pre svojich starých s radosťou vyrobili darčeky a spolu s pani učiteľkami pripravili krásnu besiedku, ktorú si mohli starí rodičia pozrieť online.



Zapojenie materskej školy do výtvarných súťaží

V tomto školskom roku sa deti z našej materskej školy zapojili do celoslovenskej výtvarnej súťaže, ktorú vyhlásilo Ministerstvo školstva, vedy, výskumu a športu SR. Cieľom tejto súťaže je pestovať zodpovedný vzťah človeka k prírode. Do tejto súťaže prispeli deti z motýlikovej a sovičkovej triedy svojimi výtvarnými prácami. Zapojili sme sa aj so súťaže, ktorú vyhlásila Mestská knižnica mesta Piešťany. 2.ročník výtvarnej súťaže pre deti materských škôl na tému: Moja rodina. Naši škôlkari aj do tejto súťaže namaľovali obrázky: rodinu, ako ju vnímajú svojimi detskými



očami. V adventnom období k nám prišiel Mikuláš. Nachystali sme si preňho piesne a básničky. Tešíme sa aj malé predvianočné prekvapenie pre rodičov priateľov našej materskej školy.

DEŇ MATERSKÝCH ŠKÔL



Tento deň pripadol na 4. novembra, pretože tento dátum sa stal významným medzníkom v dejinách predškolskej pedagogiky.

4. novembra 1829 bola založená prvá detská opatrovňa na Slovensku a to v Banskej Bystrici. Jej zakladateľkou bola grófka Mária Terézia Brunswická. Ona vystihla špecifikum didaktiky materskej školy už v jej počiatkoch. „Tieto malé deti sa tak vyučujú, že ani nevedia, že sa učili, a celý čas trávia tak, že si myslia, že sa len hrali.“ V roku 2015 sa Deň materských škôl konal po prvý krát aj na Slovensku. Jeho cieľom je

zvýrazniť význam, poslanie a opodstatnenosť materských škôl. Materská škola v Sološnici prvýkrát oslávila Deň materských škôl 4. novembra 2017. Odvtedy tento deň s deťmi oslavujeme hravou a zábavnou formou. Tento rok si deti vypočuli históriu vzniku materských škôl pútavou formou. V každej triede pani učiteľky pripravili stanovišťa, na ktorých deti plnili rôzne úlohy.



Železný muž zo Selošnice



V októbri neunikol pozornému oku našej redakcie príspevok na FB, kde sa Slovenská výprava pochválila skvelými výkonmi na Svetovom pohári v mas wrestlingu. Súčasťou výpravy bol aj Martin Lovíšek zo Selošnice, ktorý si priniesol z tejto súťaže bronzovú medailu. V rozhovore približuje svoje športové aktivity.

Ako si sa dostal k tomuto športu? Trošku nám ho prosím približ.

V súčasnosti sa aktívne/súťažne venujem dvom športom. Strongman a mas-wrestling.

Strongman som prvý krát vyskúšal v Galante v roku 2016, zapojil som sa do diváckej súťaže. Mali sme zdvihnúť kladu (loglift) nad hlavu čo najviac krát, váha bola tuším 90kg. Vtedy som loglift držal prvý krát v rukách, nad hlavu som ho nedostal ani raz. Povedal som si, že to sa už nesmie opakovať (úsmev), tak som si kúpil vlastný a začal trénovať. V roku 2020 som sa v tejto disciplíne stal majstrom Slovenska v mojej hmotnostnej kategórii do 90 kg a rok som držal Slovenský rekord v zdvihnutej váhe.

Loglift je len jednou z disciplín, strongman šport ich obsahuje veľa. Ťahanie/príťahovanie kamióna, dvíhanie auta, prevracanie pneumatík (majú aj 400kg a viac), behanie s "kufami" (v každej ruke držím 130kg), dvíhanie betónových guľ, kameňov, prenášanie vykladanie rôznych bremien ... a veľa ďalších disciplín, plus ich vzájomné kombinácie.

... je to náročný šport?

Je. Veľakrát je na súťaži váha, ktorá je blízka mojej maximálke a tam ju mám zdvihnúť opakovane do jednej minúty, alebo s ňou mám prebehnúť 20 metrov.

Náročné to je aj na vybavenie. Nie je veľa miest, kde sa dajú jednotlivé disciplíny trénovať. Zo začiatku som chodil hlavne do Malaciek, kde mali chalani zo Strongman Záhorie potrebné veci. Tam ma zavolať Pali Horňák, vtedy patril k najlepším v kategórii do 105kg. Postupne si vybavenie dopĺňam a už nemusím kvôli

každému tréningu niekedy cestovať. Tréningy trvajú od 2 až do 6 hodín. Záleží na tom, v akej časti prípravy som, či trénujem sám, alebo sa niekto pridá.

Ďalší šport ktorému sa aktívne venujem je mas-wrestling. Tu sa jedná o silové preťahovanie cez dosku. Zjednodušene: cieľ je dostať súpera na svoju stranu, alebo mať paličku po zápase vo svojich rukách.

Raz (v roku 2019) nás ako chalánov zo Strongman Záhorie zavolať na súťaž do Dunajskej Stredy. Vtedy som ešte nevedel ani čo to je. S Martinom Gazdíkovi som si spravil provizórne "pódium" a dali pár tréningov. V Dunajskej Stredy som mal šťastie a ani neviem ako som sa stal majstrom západného Slovenska. Viac som sa tomuto športu začal venovať až tento rok, po tom čo som sa na základe umiestnení z roku 2020 dostal do širšieho výberu Slovenskej reprezentácie.

Nakoľko je dôležitá psychika u športovca?

Psychika je veľmi dôležitá. Je rozdiel niečo natrénovať v pohodlí domova, v klude, bez nejakých vonkajších stresových vplyvov. Iné je to potom predviesť na súťaži, po pár hodinách v aute, pred divákmi, v rôznom počasi, v časovom strese, keď nie sú všetky podmienky vždy ideálne.

Veľakrát práve o víťazovi a dobrom umiestnení rozhoduje to, kto to má ako v hlave nastavené. Nie každá disciplína, každý súboj vyjde podľa predstáv. Potom je dôležité sa z toho nezložiť a ísť hneď ďalej.

Máš nejaké tipy, ako sa nabudíť, keď už to nejde?

Nič špeciálne.

Keď zaznie píšťalka alebo iný povel k štartu, prestávam vnímať okolie. Snažím sa ísť naplno až kým dokončím disciplínu. Niekedy idem až na hranicu mojich síl. Keď sa mi to nepodarí na prvý krát, tak to skúšam ďalej. Týmto spôsobom som získal slovenský rekord v loglifte. Nad hlavu som ho dostal až na tretí pokus, mal som časový limit 1 minútu.

Ako mi raz počas disciplíny povedal Gabrhel (prezident Slovenskej asociácie silných mužov) „Umrí pri tom, ale musíš ísť“. Vtedy som „bežal“ asi s 200kg na rukách, tzv. conanovo kolo.



Aké sú tvoje doterajšie úspechy? Vieme, že si bol teraz na Majstrovstvách Európy, čo to pre teba znamenalo, aké boli tvoje výsledky? Bol si so svojim umiestnením spokojný?

Medailí je viacero. Aj zo strongman a aj z mas-wrestlingu.

Zo strongman súťaží som prvý medailu získal v Trenčíne v roku 2018, kde sa konal na športfestivale pohár

Slovanov amatuer. Tu som skončil na 3.mieste, porazili ma tu dvaja borci z Ukrajiny. V roku 2019 som skončil druhý na majstrovstvách Slovenska v kategórii do 90kg, tak isto aj na majstrovstvách v loglifte. V roku 2020 som loglift vyhral.

V roku 2019 sme spolu s Martinom Gazdíkom skončili v párovej súťaži Czech army strongman na druhom mieste. V mas-wrestlingu som tento rok skončil v Slovenskom pohári tri krát na 3. mieste a na majstrovstvách Slovenska som bol druhý.

Tento rok som dostal ponuku reprezentovať Slovensko na svetovom pohári v Istanbuli. Čo som využil, chcel som si vyskúšať ako na tom som v porovnaní so svetom a pozrieť sa na súťaž tohto formátu. Moja svetová premiéra sa vydarila. Vybojoval som bronzovú medailu v kategórii do 90kg. Myslím, že som neprekvapil len seba, ale aj celú reprezentáciu. Ako krajina sme tiež skončili na 3 mieste. Zo šiestich súťažiacich sme pre Slovensko priniesli štyri cenné body.

V mas-wrestlingu robíš aj trénera. Ako si sa k tomu dostal? Čo ti dáva tréningovanie tvojich zverencov v porovnaní s tým, že sám tento šport vykonávaš?

Nielen v mas-wrestlingu, trénujem aj strongman a celkovo silové športy. Základné cviky, drep, mŕtvty ťah, kondičný tréning. Skúsenosti mám aj s tréningom s vlastnou váhou.

Momentálne trénujem hlavne chalanov v mojej práci. Pracujem v reedukačnom centre. Takto im vyplňam ich voľný čas a snažím sa im niečo dať.

Tento rok sme sa zúčastnili na majstrovstvách Slovenska v mas-wrestlingu odkiaľ si chalani priviezli 3 medaily, čo bol pekný úspech, vzhľadom na to ako krátko sa tomuto športu venujú. Spravili sme na východe dobré meno Sološnici.



Pri každom športe hrozia aj nejaké zranenia. Ako si na tom ty s úrazmi?

Relatívne dobre. Na súťaži som nemal žiadne vážne zranenie,

iba nejaký natiahnutý sval, modrinu, niečo odreté, také bežné veci. Raz som si pri ťahaní kamióna priškrtil tepnu a na pár sekúnd ma vyšlo, chvíľu som premýšľal kde som :).

Na tréningu som mal už dvakrát prasknutú kosť. Raz zapästie a raz kľb na prste. Tak to dopadne, keď sa robia blbosti :).

Aké sú tvoje športové plány?

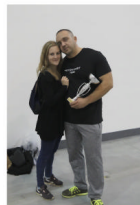
V decembri ma čaká 3. kolo svetového pohára v mas-wrestlingu. Bude sa konať 16.-20.decembra vo Fínsku. Dúfam, že podám dobrý výkon a vybojujem dobré

umiestnenie. Budúci rok sa budú konať majstrovstvá sveta v Jakutsku, tam by som sa rád kvalifikoval.

Uvidíme, ako sa mi bude dariť v mas-wrestlingu, tam sa mám ešte čo učiť. Rád by som sa dostal medzi najlepších na svete. Vo Fínsku sa ukáže, či Istanbul nebola len náhoda 😊.

V strongmanoch by som rád vyskúšal nejakú svetovú súťaž. Ďalej ma láka myšlienka založiť športový klub a venovať sa týmto športom vo väčšej miere ako tréner, poprípade organizovať súťaže.

Máš priateľku. Čo ona hovorí na tento druh športu? Podporuje ňu?



Podporuje ma, trpí mi môj koníček :). Je taký môj sociálny kontakt s okolím na cestách, súťažiach. Asistuje mi, chodí so mnou na súťaže, natáča videá, robí fotodokumentáciu.

Nebojíš sa o teba?

Niekedy asi aj áno. Na súťažiach máme rôzne disciplíny, podmienky. Napríklad keď máme zdvihnúť 90 a viac kilové kamene nad hlavu, ktoré je problém uchopiť. Tie sa trochu sa šmykajú. Vtedy sa radšej ani nepozerala.

Prečo by mali rodičia smerovať svoje deti k športu?

Šport pre deti znamená hýbať sa. Veľa času sú deti uväznené bez pohybu. Pri nástupe detí do povinnej školskej dochádzky sú deti "uväznené" v školských laviciach počas vyučovacích hodín. Ani cez prestávku im nie je umožnené sa hýbať v plnom rozsahu. Tých pár vyučovacích hodín telesnej výchovy počas týždňa to nezachráni. A po príchode zo školy si robia domáce úlohy, sadnú veľakrát k počítaču, televízii, hrajú sa s telefónom atď. Všetko bez pohybu alebo s minimálnou aktivitou.

Smerovať dieťa k športu znamená dať mu možnosť pohybu. Netlačil by som dieťa do jedného športu, ale dal mu možnosť výberu z viacerých. Dôležité je, aby ho šport bavil a vydržal pri ňom čo najdlhšie.

A nielen deti ale aj ich rodičia a starší ľudia by mali športovať. Nikdy nie je neskoro začať. Je dôležité nielen sa hýbať ale správne sa hýbať. A to už je ťažšie.

Veľa bolestí kĺbov, chrčtice či svalov je spôsobené nesprávnym pohybom alebo ochabnutým svalstvom. Správnym tréningom tieto bolesti môžete zmierniť, odstrániť alebo im predchádzať.

Martinovi ďakujeme za rozhovor a prajeme veľa športových úspechov.

Sološnica 2021 v skratke vo fotografií



Jarné testovanie, testovanie, testovanie



Rozlúčka s predškôlkami



Pomoc Morave



Zbierka pre DEPAUL SLOVENSKO



Dúškovo



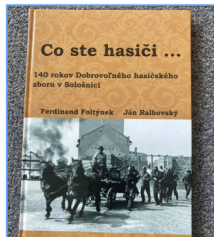
Nová kuchyňa v KD



Palacinky v novej kuchyni



Ján Ralbovský po 10-tich dňoch v Grécku pri hasení požiarov opät doma



Kniha k 140. výročiu DHZ



Oprava časti strechy v ZŠ



oprava Pomníka obetiam vojny



Podakovanie za úrodu



Darovanie krvi 9.9.2021



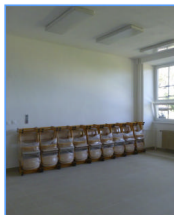
budovanie kanalizácie



Otváranie cyklomestu Sološnica-Studenka



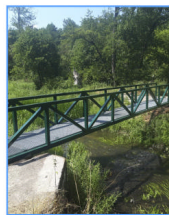
Stavebné práce v ZŠ



Nové učebne



Išeu Macek do... Sološnice



nový most cez Rudavu



Výstavba eko-učebne v ZŠ



Výsadba trvaliek v ZŠ



Šťefánik Trail, 18.9.2021



Menovanie riaditeľky MŠ



Šarkaniáda



Nový plot na ihrisku



Ohňová show

Vianoce sa oslavujú takmer po celom svete

Každá krajina má však svoje typické zvyky. Slovenské vianočné zvyky sa v jednotlivých regiónoch trochu odlišujú. Ide najmä o drobné rozdiely v pripravovaných jedlách. Poďte sa s nami pozrieť na Slovenské vianoce v zahraničí. Tento rok sme sa vybrali za našimi rodákmi do Anglicka a Írska.

**Michal Kraic
(Lurgan,Anglicko)**

Keďže sme tu už celá veľa, tak pomali strácam prehľad, čo je slovenská a čo miestna či dokonca poľská tradícia. Keďže moja manželka má poľského tatina, máme ich také medzinárodné. Ale aby som teda začal o Vianočných zvykoch. Miestne vianoce sú hlavne o jedení, pohostení a nakupovaní. Jednoznačne bez polievky len plnená morka s rôznymi prílohami, ako napríklad pečené zemiaky, ružičkový kel opečený so slaninkou, brusnicový džem, a rôzne iné veci. Niektoré sa na Slovensku ani kúpiť nedajú. A namiesto koláčikov baštia mäso alebo rôzne vianočné "pudingy", ktoré veľmi pripomínajú slovensky biskupský chlebič. No a keďže naše deti sú už viac menej miestne a hlavne sú ešte malé, tak sme si od nich prevzali niektoré zvyky. Mikuláša a čistenie čižmičiek sme si osvojili zo Slovenska a deťom sa to veľmi páči, hoci miestne deti to nepoznajú. Sladkosti na Mikuláša dostávajú. Adventný kalendár majú aj miestne deti. Ďalej pre deti je veľmi zaujímavá tradícia, že sa telefonuje Santovi a Santa posiela elfa, ktorý v noci vyparati nejakú nezbednosť v dome. Volá sa to "Elf on the shelf". Ide o to, že napríklad v noci napustí vodu do umývadla a potom sa v tom kúpe, alebo do hrnčeka naleje jablkový džús a potom sa tvári, že to nie je džús ale že sa do toho hrnčeka vycikal, alebo v noci rozsype cereálie po stole, alebo iné "výtržnosti". To je pre deti veľká sranda. A aj pre rodičov vymýšľať takéto nezbednosti, ktoré by elf mohol vyparatiť. Je to veľká sranda. Samozrejme miestne deti oslavujú Vianoce až 25. decembra ráno. Veria, že Santa chodí v noci komínom. Pred krb mu nachystajú



hrnček mlieka so sušienkami na občerstvenie. A na znak toho, že Santa tu bol, sú sušienky zjednené a z mliečka odpité. Ale to my nerobíme. Miestne deti dostávajú darčeky do ponožky visiacej na krbe. My našim deťom dávame darčeky po slovensky, pekne pod stromček. Samozrejme stromček si ozdobíme asi týždeň pred Vianocami a zostáva nám ozdobený až do Troch kráľov. Nie je výnimkou, že miestne rodiny ozdobujú stromček koncom novembra a 26. decembra už ozdoby dávajú dolu. Toto sme si neprevzali. Pečieme zákusky, cukrovinky, medovníčky a spolu celá rodina ich zdoíme. Zákusky nosíme po susedoch a známych. Bez koledy. Dcéрка sa nám narodila 24. decembra. Okrem vianočného pečenia tak máme aj narodeninovú tortu. Na štedrý deň sme bez obeda a na skorú večeru máme tradičné slovensko-poľské papanie. Jasně, že oplátky s medom, šošovicovú polievku, rybu, šalát, z Poľska prebraté pirohy a východniarske hrudky. Manželkina mamina bola východniarka a tatino je z Poľska. Preto také "dzivoké" kombinácie. Pred samotnou večerou sa tu trhajú crackers. To sú také veľké papierové rolky v tvare zabaleného cukríka položené vedľa tanierov. Na jednom konci chytí jeden na druhom konci chytí druhý a ťahajú opačným smerom, až to pukne. No a potom z toho vypadne nejaká hračka, vtip a "party hat". Väčšinou papierová korunka. Má to ľudí zbližovať a symbolizovať potrebu zdieľať štedrovečerný stôl s blízkymi. Jeden človek by ten cracker neotvoril. Nejde to. A o tom sú Vianoce. Byť spolu.

Michal Kraic s rodinou

Igor a Gabika Krišková (Írsko)

V Írsku sme 15 rokov. Za ten celý čas sme boli na Slovensku na Vianoce iba raz. Vianoce v Írsku sú veľmi podobné tým americkým. Štedrý deň sa tu vôbec neslávi, všetko je otvorené, ľudia pracujú. Íri stavajú stromčeky a ozdobujú domy už prvý decembrový týždeň. Už aj my sme sa to naučili. Odvtedy sa kupujú darčeky a dávajú sa postupne pod stromček. Íri majú hlavný Vianočný deň 25. decembra. Najprv sa ide na omšu, potom sa pečie moriak, hovädzie mäso, šunka, pripravujú sa šaláty a veľa zeleniny. Večer sa stretnú rodiny, odovzdávajú si darčeky a jedia koláč - Vianočný puding. My samozrejme slávime klasické slovenské Vianoce už 24. decembra. Väčšinou si vybavujeme z práce voľno. Íri sú v tomto tolerantní a vedia, že u nás je veľký sviatok a chceme byť doma. Kapustnica, ryba a šalát je každý rok. Niekedy sa organizuje aj slovenská a česká poľnohospodárska večera. Keď je v blízkosti, tak ideme. 25. decembra si to potom zopakujeme. Ale my máme väčšinou znovu rybu a šalát, ale namiesto morky pečieme kurča. V rodinách s malými deťmi sa 24. decembra večer dáva ku krbu tanier so sušienkami a pohár mlieka pre Santu a mrkva pre Rudolfa. Ráno, keď je pohár a tanier prázdny, znamená to, že tam bol Santa a deti si pod stromčekom nájdú okrem zabalených darčiek od rodiny, aj darčeky nezabalené a tie sú od Santu - u nás od Ježiška. Keď boli naše deti malé, robili sme to aj my takto. Íri si potrpia na veľké výzdoby a osvietené domy. Pre nás by bol najkrajší darček na Vianoce, keby sme mohli byť na Slovensku s rodinou. I & G



Odišla žena, ktorá stála na čele našej obce 11 rokov

Mária Hirthová (1955 - 2021) žila v našej obci od roku 1976. Do funkcie starostky bola prvý raz zvolená v doplňujúcich voľbách v roku 2003 a potom túto funkciu vykonávala počas ďalších dvoch volebných období.

Súčasná starostka Anna Čermáková sa s ňou rozlúčila v mene priateľov, susedov, bývalých kolegov a v mene všetkých občanov Sološnice. V rozlúčkovom prejave zaznelo okrem iného aj toto:

„Človek má byť ako slnko, voda a vietor“. Sú užitočné pre ľudí a šetrné k prírode. Taká bola aj Maja. Milá, energická, veselá. Mala rada ľudí, a milovala prírodu.

Bola Slnkom pre svojich blízkych. Rodina bola vždy na prvom mieste a ona jej poskytovala svetlo a teplo domova.

Maja prežila detstvo na Cerovej. Ako mladé dievča sa zoznámila so svojim budúcnym manželom Ladislavom. Keď v roku 1976 povýšili svoju lásku na manželstvo, bolo treba vytvoriť nový teplý domov pre mladú rodinu. A oni spolu s manželom nielen že to teplo domova vytvorili, ale udržali počas celých 45-tich rokov manželstva.

Voda – tá je tu pre nás všetkých. Živá a plná energie.

Taká bola Maja v práci. Energicky išla za svojimi cieľmi. Keď sa presťahovala do Sološnice, hádam vtedy ani netušila, že jej úloha v Sološnici bude oveľa dôležitejšia, ako len byť jej súčasťou. Na obecnom úrade pracovala od roku 1981. Najprv ako administratívna pracovníčka, neskôr ako matrikárka a kronikárka a v roku 2003 sa v doplňujúcich voľbách stala starostkou obce. To už Maja nebola len súčasťou našej obce, ona priamo hľadala a nachádzala riešenia na mnohé problémy ktoré Sološnicu tlačili. Práve jej snaha posunula projekt revitalizácie námestia, do reálnej podoby, niektoré ulice dostali nové chodníky, pribudli nové časti kanalizácie a Materská škola dostala nový šat. Ona posunula vpred aj kultúrny život v obci, veď na Krumpolový deň, Teplákový bál či Kvetinový jarmok chodia návštevníci zo širokého okolia. V práci musela vynaložiť veľa energie, veď práca s ľuďmi a pre ľudí je nesmierne náročná. Ale bola tu – tak ako voda – pre všetkých: pre deti, mladých, starších, voľičov i nevoľičov. Pre spolupracovníkov na obecnom úrade ale i pre starostov v okolitých obciach. A aj keď po 11 rokoch skončila svoje starostovanie, nesedela doma so založenými rukami. Pripravila pre nás slovník nášho nárečia pod názvom V Sološnici po Sološnici a v nemalej miere sa pričínala o vznik miestnej organizácie Jednoty dôchodcov v Sološnici.

No a na záver vietor.

O tom by sme v Sološnici vedeli rozprávať svoje, pretože je súčasťou väčšiny našich dní. Pri vetre je dôležitý nielen smer, ale najmä jeho sila. Celkom, ako Majiné priateľstvo. Je jedno, odkiaľ prišli – či zo Sološnice, z Cerovej, Bratislavy či z Vacenovic, vždy boli silné a vytrvalé. Presne také, ako Sološnický vietor. S priateľmi sa cítila veselá, rada sa zabavila, zaspievala si. Každý, kto videl Spartakiádu v podaní Maji a jej priateľov, sa musí pousmiať pri tom, ako chcela s noblesou skočiť z pódia do rúk ostatných cvičencov. No nebolo to jej jediné vystúpenie na pódium. Vidieť sme ju mohli aj vo viacerých divadelných predstaveniach Sološnického ochotníckeho divadla. V poslednom predstavení si už pre svoj zdravotný stav zahrála len malú rolu, no ako vstúpila na pódium, obecenstvo ju zahrnulo búrlivým potleskom. Akoby vedeli, že to je posledný krát, čo sa postavila na pódium v našom kultúraku.

Všetci jej držali palce a verili, že má dosť síl popasovať sa s chorobou. Tri roky podstupovala liečbu, dodržiavala rady lekárov, no v utorok -16. novembra 2021 už bojovať nevládala – čas sa pre ňu zastavil. Pokorne a v tichosti sa odovzdala rukám večnosti.“

Na záver sa s ňou rozlúčili aj členovia Dobrovoľného hasičského zboru, ktorého bola členkou.

„Ďakujeme za všetko, čo ste v prospech našej obce a jej občanov urobili. Česť vašej pamiatke.“



EKO UČEBŇA – nový priestor na vzdelávanie

Vzdelávanie nás sprevádza celý život, ale hádam najviac nás formuje to, ktoré sme získali na základnej škole. Osvojíme si návyky k učeniu, formujeme si náš vzťah k učiteľom a aj k jednotlivým predmetom. Zistíme, či viac inklinujeme k technickému alebo humanitným predmetom. Okrem učiteľov nás však nepriamo formuje aj prostredie školy.

Základná škola v Sološnici má – našťastie – veľký areál. Je v ňom priestor na športovanie, oddych, miesto na parkovanie bicyklov, aj áut, ale je v ňom ešte stále dosť priestoru, ktorý sa využíva minimálne či príležitostne.

Jedným z nich je átrium školy. Z troch strán obklopené budovou školy, plné vzrastlých stromov a s veľmi príjemnou klímou. Priestor „tak akurát“ pre exteriérovú učebňu, ktorý sa priam ponúka na výučbu predmetov o prírode. Obec Sološnica získala dotáciu od Bratislavského samosprávneho kraja na polufinancovanie projektu O prírode v prírode. V dotačnej schéme pre životné prostredie a rozvoj vidieka sme získali 3.000€. Z dotácie bola realizovaná výsadba trvalkového záhona, zakúpené boli dve nádrže na zachytávanie dažďovej vody, ktorá bude využívaná pri starostlivosti o trvalky a z časti dotácie sme prispeli na vybudovanie EKOUCEBNE.

Je ešte veľa vecí, ktoré chceme realizovať v tomto priestore, ako vyvýšené záhony pre každú triedu, kompostovisko či osadenie vzdelávacích tabúl.

Veríme, že podnetné prostredie prispeje k záujmu detí ale aj učiteľov k zážitkovému vzdelávaniu a zlepši vzťah k prostrediu, kde sa učia a žijú.



ZÁLOŽKA DO KNIHY SPÁJA ŠKOLY



Žiaci našej školy sa zapojili i v tomto školskom roku do 12. ročníka česko-slovenského projektu

priateľskej spolupráce medzi dvoma vybranými školami. Žiaci počas vyučovacích hodín výtvarnej výchovy i v školskom klube vyrábali záložky na tohtoročnú tému OČARUJÚCI SVET KNIŽNÝCH PRÍBEHOV, ROZPRÁVOK A BÁSNÍ. Pestrofarebné rozprávkové záložky rôznych veľkostí a tvarov, s využitím rôznych výtvarných techník, sme zaslali žiakom našej priateľskej školy do Šišova, obce v okrese Bánovce nad Bebravou v Trenčianskom kraji. Veríme, že sa im budú páčiť a s radosťou si ich vložia do kníh, ktorú práve čítajú. A naši žiaci už teraz čakajú na prekvapenie, ktoré k nim poputuje zo Šišova.

Mgr. Miroslava Petrášová

Modernizujeme aj našu školu

V septembri sme otvorili novú jazykovú učebňu, ktorá bola zmodernizovaná využitím finančných prostriedkov z eurofondov. Žiaci tu môžu komunikovať s vyučujúcim a aj medzi sebou pomocou slúchadiel a mikrofónov. Radosť z novej nadštandardne vybavenej učebne, ktorá naraz pojme osemnásť žiakov, neskrýval ani učiteľ Mgr. Vladimír Zechel. „Doteraz žiaci na hodinách počúvali hovorený text z kaziet alebo CD. Boli pri tom rušení okolím aj sebou navzájom. Teraz je však vyučovacia hodina efektívnejšia, deti sú sústredenejšie,“ zhrnul nemčínar najväčšie výhody používania slúchadiel a mikrofónov.

Akýmiśi riadiacim centrom zrekonštruovanej triedy je učiteľský pult, ktorý umožňuje komunikovať pedagógovi so svojimi žiakmi. Deti pracujú v skupinkách, vo dvojiciach aj jednotlivci a ich výstupy si možno nahrávať. K dispozícii majú aj vizualizér, ktorý slúži na zväčšovanie obrázkov a ich premietanie na stenu. Na rozdiel od klasického meotaru, ktorý pracuje s prievitnými fóliami, vizualizér si poradí aj s textom napísaným na papieri.



Mgr. Monika Oravcová, riaditeľka ZŠ

Čo sa stalo pred...

výber z obecnej kroniky

...pred sto rokmi

(kronikár Michal Bakan)

- 1921 -

Mobilizácia. sotva uplynuli tri roky, čo sme sa mohli tešiť vyslobodenej vlasti Česko-slovenskej republiky, aspoň tí, ktorí sme sa vratili čiastočne zdraví z vojny. Už dňa 26. októbra 1921 - dľa vyhlášky, bola nariadená čiastočná Mobilizácia ročníkov 1895-1899. Tieto ročníky museli k svojim plukom narukovať.

Niektorí si to brali na lachko a hneď ne narukovali. Najviac tí, ktorí boli vo svetovej vojne. Mislili si, že ich to minie, a tak išli až o 2 - 3 dni neskoršie. Zato boli mnohí z nich po prepustení domov pokutovaní a aj po 10. dní pozatvaraní. Ročník 1895 - 1896 bol po 3. týždňoch a ročník 1897 - 1899 po 4. týždňoch prepustení domov.

Pohyb obyvateľstva. V roku 1921.-om bolo uzavretých 28 sňatkov, narodilo sa 59 detí, zomrelo 33 osôb, pribudlo 26 občanov.

Odvod. V tomto roku pri pravidelnom odvode v sídle okresu v Malackách boli z tunajšej obce odvodu povinní 15. Odvedení boli 3.

...pred päťdesiatimi rokmi

(kronikár Ferdinand Dinuš)

-1971-

- narodilo sa 35 detí, zomrelo 13 občanov, manželstvo uzavzavlo 9 mladých párov.
- do funkcie predsedu MNV bola zvolená s. Paulíková Jozefína.
- bolo dobudovaných 6 bytových jednotiek v pre učiteľov
- bola zakúpená rozhlasová ústredňa v cene 38.000.- Kčs
- bola prevedená regulácia potoka
- dláždenie chodníka od rodinného domu Štefana Pápeža č.p. 24 na železničnú stanicu.
- bola vybudovaná kanalizácia v "Cigánskej uličke" (69.600.- Kčs)
- k novovybudovanej MŠ sa previedla prípojka vodovodu (72.000.- Kčs)
- bolo dokončených 5 rodinných domov a vydaných 7 stavebných povolení.
- do funkcie riaditeľa školy bol ustanovený s. Ferdinand Foltýnek.
- školu navštevovalo 476 žiakov v 19-tich triedach
- opravená strecha, fasáda, odkvapové rúry na hlavnej budove školy
- divadelný krúžok našťudoval divadelnú hru „Kým kohút nezaspieva.“
- na okresnej súťaži sa umiestnili na prvom mieste a získali „Strieborný veniec Samuela Jurkoviča“.

Sološnica na jar rozkvitne

V Sološnici sme v novembri využili posledné možnosti na výsadbu jarných cibulovín, ktoré rozkvitnú v našej obci už najbližšiu jar.

Výsadba bola naplánovaná na pondelok 29. novembra. V piatok poobede sa však celé Záhorie zakrylo bielou perinou. Našťastie sa do pondelkového rána sneh roztopil a aj mráz nás nechal pracovať a tak sme 31 bedničiek cibulovín previezli na miesto činu, teda do parku a k chodníku do MŠ.

Sadilo sa strojom, pričom ostal zachovaný aj trávnik. Na jar tak na nás vykúknú na 125 m2 narcisy, tulipány a iné drobné jarné kvietky. Cibulky kvetov boli ručne doplnené aj v pri fontáne.

Veríme, že jar bude v našej obci voňavá a veselá. Výsadbu sme zabezpečili v spolupráci so spoločnosťou Danucem, ktorá poskytla finančné prostriedky na výsadbu.



Výzva na zaplatenie nedoplatku dane z nehnuteľností a poplatku za komunálne a drobné stavebné odpady.

Obec Sološnica, ako správca dane z nehnuteľností, dane za psa a poplatku za komunálny odpad, týmto upozorňuje občanov - daňovníkov na zaplatenie nedoplatkov daní a poplatkov. V zmysle zákona č. 582/2004 Z. z. o miestnych daniach a miestnom poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady v znení neskorších predpisov a VZN č.4/2019 o miestnych daniach a miestnom poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady bola daň z nehnuteľností, daň za psa a poplatky za komunálny odpad splatná do 15 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia.

Touto cestou vyzývame všetkých daňovníkov, ktorí doposiaľ daň z nehnuteľností, daň za psa a poplatok za komunálny odpad neuhradili, aby si túto povinnosť splnili najneskôr do 12.12.2021. Daň a poplatky je možné uhradiť na účet obce, alebo priamo do pokladne na obecnom úrade. V prípade, že si svoje záväzky nesplníte do uvedeného termínu, správca dane pristúpi k vymáhaniu nedoplatkov v zmysle zákona. V súčasnosti je možné napríklad zadržať v spolupráci s políciou vodičský preukaz .



Ako pokračujú práce na opravě oltára



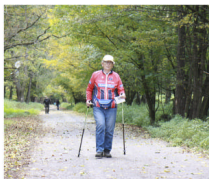
Aj v tomto roku sa vykonávajú v oblastnom reštaurátorskom ateliéri v Bratislave práce na opravě Oltára všetkých svätých z nášho kostola.

Farský úrad získal dotáciu vo výške 6.770 € z BSK v dotačnej schéme na podporu kultúry na rok 2021 s minimálnym spolufinancovaním 25%. Práce boli zamerané na opravu Reštaurátorské práce boli v roku 2021 zamerané na opravu sochy Jána Kapistránskeho, svätej Anny, svätej svätej Magdalény, oltárneho nádstavca sv. Trojice so serafínmi a 4 nosných stĺpov.

V roku 2021 boli vykonané práce v hodnote asi 20.000€. V nasledujúcom roku by mali byť ukončené práce v ateliéri a oltár bude postupne vrátený a inštalovaný na svoje miesto. Celkové ukončenie prác sa predpokladá v roku 2023.



Medzinárodné preteky v presnej orientácii



23. októbra sa v obci Sološnica uskutočnilo medzinárodné podujatie svetového rankingu „Slovenský trailový víkend“. Pretekov sa zúčastnilo cca 100 pretekárov zo 14 krajín Európy (Česká republika, Fínsko, Litva, Lotyšsko,

Maďarsko, Nemecko, Nórsko, Poľsko, Slovensko, Slovinsko, Švédsko, Ukrajina, Taliansko a Veľká Británia). Išlo o najväčšie podujatie v Európe, ktoré sa tento rok uskutočnilo. Podujatie sa uskutočnilo za prísnych epidemiologických podmienok v režime OTP, pričom sme mali výnimku z Ministerstva školstva a športu.

Presná orientácia je jedna z disciplín orientačných športov, ktorá spája športovcov zo zdravotným znevýhodnením so športovcami bez zdravotného znevýhodnenia. Na podujatí sme privítali cca 20 pretekárov so zdravotným znevýhodnením, ktorí úspešne súťažili s ostatnými pretekármi.

Na podujatie sme využili priestory Sološnickej doliny, kde zdravotne znevýhodnení športovci ocenili mierne stúpanie asfaltovej cesty, pričom pretekári riešili orientačné úlohy v okolitých lesoch a meandroch Sološnického potoka.

Veľmi radi by sme sa poďakovali za veľmi ústretový prístup obce Sološnica v zastúpení pani starostky Čermákovvej. Pevne veríme, že takéto podujatie budeme môcť opäť zorganizovať vo Vašej obci.

Ján Furucz, SK Farmaceut Bratislava

